

MRF 2024.132

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 9. april 2024, j.nr. 24/00077

Afvist klage over afgørelse om afledning af vejvand til § 3-beskyttet sø, da afgørelsen var truffet som led i kommunens tilsynsvirksomhed og dermed ikke kunne påklages, jf. miljøbeskyttelseslovens § 69, stk. 3, hvorfor nævnet ikke kunne prøve, om forholdet krævede nedsivnings- eller udledningstilladelse efter miljøbeskyttelseslovens §§ 19 og 28. Tillige afvist klage over, at ændring af vejafvandingen ville kræve tilladelse efter vandløbslovens § 6 og dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 3, da der ikke var ansøgt herom, og projektet derfor var uaktuelt.

Odsherred Kommune traf i oktober 2023 afgørelse om afledning af vejvand til en beskyttet sø omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3 og beliggende på E's ejendom. Af afgørelsen fremgik bl.a., at vejen var etableret før 1974, hvor vejvand ikke var omfattet af spildevandsbegrebet, hvorfor kommunen mente, at vejvandet fortsat lovligt kunne ledes til søen uden en udlednings- eller nedsivningstilladelse efter miljøbeskyttelsesloven med bemærkning om, at en ændring af vejafvandingen ville kræve tilladelse efter vandløbslovens § 6 og dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 3. Afgørelsen blev påklaget af E, som bl.a. anførte, at kommunen ikke måtte udlede spildevand til søen uden en udlednings- eller nedsivningstilladelse. Miljø- og Fødevarerklagenævnet (formanden) fandt, at kommunens afgørelse var truffet som led i kommunens tilsynsvirksom-

hed, idet kommunen med afgørelsen havde konstateret, at vejafvandingen var etableret før 1974, hvorfor forholdet ikke krævede tilladelse til nedsivning efter miljøbeskyttelsesloven § 19 eller tilladelse til udledning efter miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 1. Nævnet havde derfor ikke kompetence til at prøve, om disse tilladelser var påkrævet, jf. miljøbeskyttelseslovens § 69, stk. 3. Nævnet konstaterede endvidere, at kommunen havde truffet afgørelse om, at en ændring af vejafvandingen ville kræve både en tilladelse efter vandløbslovens § 6 og en dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 3. Da kommunen imidlertid havde oplyst, at man ikke ønskede at ændre vejafvandingen, og der ikke var indgivet ansøgning herom, fandt nævnet, at den påklagede afgørelse angik et uaktuelt projekt. På den baggrund afviste nævnet klagen over kommunens afgørelse.

Kommentar: Afgørelsen giver anledning til flere bemærkninger. Det fremgår ikke af miljøbeskyttelsesloven, at spildevandsudledning i form af afledning af vand etableret før 1974 kan ske uden tilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 28. Men det er korrekt, at hvis der ikke foreligger en ansøgning herom fra kommunens vejafdeling, vil kommunens stillingtagen til lovliggørelse for denne del henhøre under miljøbeskyttelseslovens § 69, hvilket ikke kan påklages, jf. § 69, stk. 3. I forhold til spørgsmålet om, hvorvidt der var tale om ulovlig udledning i modstrid med naturbeskyttelseslovens § 3 henholdsvis vandløbslovens § 6, følger det derimod af fast praksis, at Miljø- og Fødevarerklagenævnet anser sig for kompetent til at tage stilling til, om et lovliggørelsespåbud er gyldigt for så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger et ulovligt forhold. Det må dog medgives nævnet, at hvis der ikke er meddelt et lovliggørelsespåbud, kan forholdet ikke påklages. Her er der imidlertid den specielitet, at det er en privat ejer, der klager over, at kommunens vejafdeling overtræder miljøbeskyttelsesloven, vandløbsloven og naturbeskyttelsesloven i forhold til at aflede spildevand til ejerens sø, hvilket ud fra de samme friere overvejelser, som begrunder prøvelse af, om der foreligger et ulovligt forhold, kan tale for, at nævnet alligevel prøver indsigelsen fra ejeren og herunder tager stilling til det principielle spørgsmål, om afledning af vejvand kræver tilladelse, når afledning er påbegyndt inden 1974. Hvis dette er tilfældet, vil det med rimelig sikkerhed give problemer med overholdelse af vandrammedirektivet, der ikke ses at hjemle en sådan mulighed for at forringe vandmiljøet uden tilladelse, jf. **MRF 2023.78 Mfk** (Vega-sagen). Det sidste synes dog ikke relevant i den konkrete sag, da den omhandlede sø efter sagens oplysninger ikke er målsat i vandområdeplanerne.

Afvisning af klage i sag om afledning af vejvand til beskyttet sø i Odsherred Kommune

Sag: 24/00077

Dato: 9. april 2024

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter vandløbslovens[1] § 6, stk. 1, jf. § 80, stk. 1, naturbeskyttelseslovens[2] § 3, jf. § 78, stk. 1, og miljøbeskyttelseslovens[3] § 19 og § 28, stk. 1, jf. § 69, stk. 3, jf. § 91, stk. 1.

Miljø- og Fødevareklagenævnet afviser at realitetsbehandle klage over Odsherred Kommunes afgørelse af 3. oktober 2023 om afledning af vejvand til beskyttet sø på matr. nr. [Matrikelnummer1].

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet[4] og gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 6.[5] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. miljøbeskyttelseslovens § 101, stk. 1, og naturbeskyttelseslovens § 88, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 30. oktober 2023 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af ejeren af den ejendom, hvor den beskyttede sø ligger.

Klager har navnlig anført, at

- kommunen ikke må udlede spildevand til klagers sø uden en udlednings eller nedsivningstilladelse,
- det ikke er udledningen af spildevand, der gør søen til en § 3beskyttet sø,
- naturbeskyttelsesloven anvendes mod lovens intentioner, og
- afgørelsen mangler dokumentation for flere forhold, herunder om den tidligere ejer har givet samtykke til udledningen.

2. Sagens oplysninger

Odsherred Kommune har den 3. oktober 2023 truffet afgørelse om afledning af vejvand til beskyttet sø på matr. nr. [Matrikelnummer1].

Det fremgår af afgørelsen, at vandet fra [Vej1] på forskellig vis afledes til klagers sø, dels via diffus nedsivning i vejrabatten og dels via et kuppelristafløb, og at der ikke foreligger nogen udlednings- eller nedsivningstilladelse. Ifølge Odsherred Kommune er vejen etableret før 1974, hvor vejvand ikke var omfattet af spildevandsbegrebet, hvorfor vejvandet fortsat lovligt kan ledes til søen uden en udlednings- eller nedsivningstilladelse efter miljøbeskyttelsesloven.

Det fremgår derudover af afgørelsen, at såfremt vejafvandingen skal laves om, således at der ikke længere afledes vejvand til søen, kræver dette både en tilladelse efter vandløbslovens § 6 og en dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 3. Ifølge afgørelsen har Odsherred Kommunes vejmyndighed oplyst, at man ikke ønsker at ændre vejafvandingen, hvorfor der heller ikke er udarbejdet en ansøgning om ændring af vejafvandingen.

3. Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger

3.1.1 Nævnets prøvelse efter miljøbeskyttelsesloven

Det fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 91, stk. 1, at kommunalbestyrelsens afgørelser og beslutninger efter loven eller regler, der er fastsat med hjemmel i loven, kan påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 65, stk. 1, at kommunalbestyrelsen fører generelt tilsyn med, at loven og de regler, der er fastsat med hjemmel i loven,

overholdes.

Det følger videre af miljøbeskyttelseslovens § 68, at tilsynsmyndigheden skal foranledige et ulovligt forhold lovliggjort, medmindre forholdet har underordnet betydning. Tilsynsmyndighedens valg af lovliggørelsesmetode er reguleret i miljøbeskyttelseslovens § 69, stk. 1, hvorefter tilsynsmyndigheden bl.a. kan påbyde den ansvarlige at genoprette den hidtidige tilstand, jf. § 69, stk. 1, nr. 2.

Af miljøbeskyttelseslovens § 69, stk. 3, følger det, at tilsynsmyndighedens afgørelser efter lovens § 69, stk. 1, ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder, at Odsherred Kommunes afgørelse af 3. oktober 2023 om afledning af vejvand til beskyttet sø er truffet som led i kommunens tilsynsvirksomhed, idet kommunen med afgørelsen har konstateret, at vejafvandingen er etableret før 1974, hvorfor forholdet ikke kræver en tilladelse til nedsivning efter miljøbeskyttelseslovens § 19 eller en tilladelse til udledning efter § 28, stk. 1. Nævnet har dermed ikke kompetence til at behandle klagepunktet om, hvorvidt forholdet kræver en udlednings- eller nedsivningstilladelse, jf. miljøbeskyttelseslovens § 69, stk. 3. Klager over kommunernes tilsyn kan i stedet indgives til Ankestyrelsen, der fører tilsyn med kommunerne efter kommunestyrelsesloven.^[6] Det er Ankestyrelsen selv, der beslutter, om der er tilstrækkelig anledning til at rejse en tilsynssag.

3.1.2 Nævnets prøvelse efter vandløbsloven og naturbeskyttelsesloven

Odsherred Kommune har truffet afgørelse om, at en ændring af afvandingen af den i sagen omhandlede vej kræver både en tilladelse efter vandløbslovens § 6 og en dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 3.

Odsherred Kommune har i afgørelsen oplyst, at kommunen som vejmyndighed ikke ønsker at ændre vejafvandingen, og at der derfor ikke er udarbejdet en ansøgning herom. Nævnet finder på denne baggrund, at den påklagede afgørelse angår et uaktuelt projekt, hvorfor nævnet afviser at realitetsbehandle klagen.

3.2 Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet afviser at realitetsbehandle klage over Odsherred Kommunes afgørelse af 3. oktober 2023 om afledning af vej-vand til beskyttet sø på matr. nr. [Matrikelnummer1].

---

[1] Lovbekendtgørelse nr. 1217 af 25. november 2019 om vandløb.

[2] Lovbekendtgørelse nr. 1392 af 4. oktober 2022 om naturbeskyttelse.

[3] Lovbekendtgørelse nr. 48 af 12. januar 2024 om miljøbeskyttelse.

[4] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

[5] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

[6] Lovbekendtgørelse nr. 69 af 23. januar 2024 om kommunernes styrelse.

Lovområder:

Miljøbeskyttelsesloven

NBL - beskyttede naturtyper

Vandløbsloven